

2020-02

þÿ Ÿ œ ± 0 ¬ Á 1 ¿ Â ¼ - Ã ± ± À Ì Ä ¿ ½
þÿ Æ 1 » ¿ Ç ¿ Å ½ Ä 1 0 Ì α Í À ¿

þÿ £ Î 0 ¿ Å , " - Ã À ¿ 1 ½ ±

þÿ Á Ì³ Á ± ¼ ¼ ± ™ Ã Ä ¿ Á ± Å , £ Ç ¿ » ® • À 1 Ã Ä • ¼ Î ½ ¥³ μ ± Å , ± ½ μ À 1 Ã Ä ® ¼ 1 ¿ • μ ¬ À ¿ »

<http://hdl.handle.net/11728/11617>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

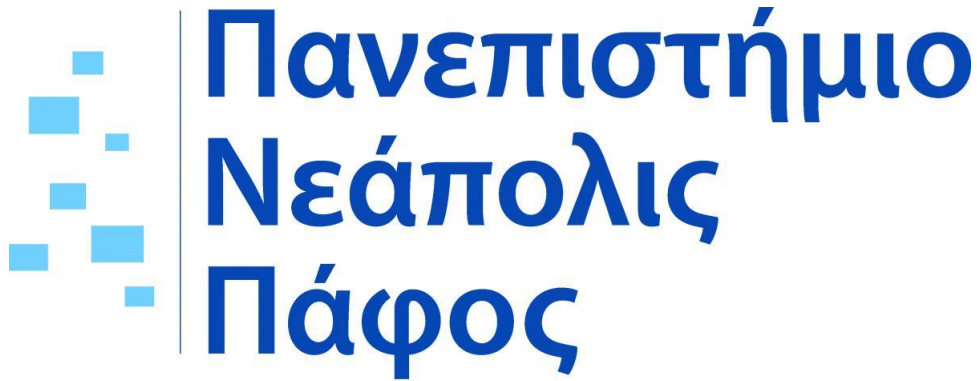
**ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ:

Ο Μακάριος μέσα από τον φιλοχουντικό Τύπο

Δέσποινα Σώκου

Φεβρουάριος 2020

**ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ:

Ο Μακάριος μέσα από τον φιλοχουντικό Τύπο

**Διατριβή η οποία υποβλήθηκε προς απόκτηση εξ' αποστάσεως
μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στη Νεότερη και Σύγχρονη
Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις**

Δέσποινα Σώκου

Φεβρουάριος 2020

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © Δέσποινα Σώκου, 2020

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος All rights reserved

Η έγκριση της διατριβής από το Πανεπιστήμιο Νεάπολις δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Πανεπιστημίου

ΣΕΛΙΔΑ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ

Όνοματεπώνυμο φοιτήτριας: Δέσποινα Σώκου

Τίτλος διπλωματικής διατριβής:

Ο Μακάριος μέσα από τον φιλοχουντικό Τύπο

Η παρούσα Μεταπτυχιακή διατριβή εκπονήθηκε στο πλαίσιο των σπουδών για την απόκτηση εξ' αποστάσεως μεταπτυχιακού τίτλου στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις και εγκρίθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2019 από τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής

Εξεταστική Επιτροπή

Πρώτος επιβλέπων: Αντώνης Κλάψης, Επίκουρος Καθηγητής

Μέλος Εξεταστικής Επιτροπής: Κυριάκος Ιακωβίδης

Μέλος Εξεταστικής Επιτροπής: Κατερίνα Παπαζαχαρία

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Η Δέσποινα Σώκου, γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα ότι η παρούσα εργασία με τίτλο «Ο Μακάριος μέσα από τον φιλοχουντικό Τύπο», αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές που έχω χρησιμοποιήσει, έχουν δηλωθεί κατάλληλα στις βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές. Τα σημεία όπου έχω χρησιμοποιήσει ιδέες, κείμενο ή/και πηγές άλλων συγγραφέων, αναφέρονται ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή.

Η Δηλούσα

Περίληψη

Το Κυπριακό είναι ένα διμερές και παράλληλα διεθνές ζήτημα, για την επίλυση του οποίου έχει αφιερωθεί άφθονο διπλωματικό κεφάλαιο ξεκινώντας από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, και καταλήγοντας στο τρίγωνο Αθήνα - Λευκωσία - Άγκυρα. Θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί ως “Βατερλώ διαρκείας” της ελληνικής εθνικόφρονος δεξιάς, καθώς επίσης και της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής της μετεμφυλιακής περιόδου 1950-1974 με κυριότερη πολιτική την Δικτατορία των Συνταγματαρχών του 1967, τις τραγικές συνέπειες του οποίου πληρώνει ο Κυπριακός λαός ακόμα και σήμερα. Απόδειξη της αφέλειας με την οποία το δικτατορικό καθεστώς της Ελλάδας προσέγγιζε την εξωτερική πολιτική της Ελλάδας, ήταν τα προβλήματα των σχέσεων Ελλάδας - Τουρκίας, καθώς επίσης και το Κυπριακό, για το οποίο κυριάρχησε η άποψη ότι θα μπορούσε να επιλυθεί στο νατοϊκό πλαίσιο της “ειλικρινούς προσέγγισης”, κάτι το οποίο δεν πραγματοποιήθηκε εξ’ αιτίας της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο.

Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, καθοριστικό ρόλο έπαιξε η χουντική προπαγάνδα, και κυρίως ο Τύπος. Στην αρχή του πραξικοπήματος, οι εφημερίδες της εποχής λειτουργούσαν κάτω από συνθήκες ασφυκτικής λογοκρισίας, και τα επικριτικά σχόλια εις βάρος του σπάνιζαν, ή και τιμωρούνταν με αυστηρές ποινές. Το πλήθος των φιλοχουντικών εφημερίδων υποχρεούνταν την αναπαραγωγή αυτούσιες των επίσημων ανακοινώσεων των δικτατόρων, για τις οποίες ίσχυαν συγκεκριμένες προδιαγραφές, ακόμα και στο σημείο δημοσίευσης των φύλλων. Προσφιλής τακτική ήταν και η αναδημοσίευση επιλεγμένων αποσπασμάτων του ξένου τύπου, που αντιμετώπιζαν θετικά τη χούντα. Το 1969 η προληπτική λογοκρισία μετατράπηκε σε κατασταλτική, και το 1973 η κατάσταση επιδεινώθηκε, όταν ανέλαβε την κυβέρνηση ο Δημήτριος Ιωαννίδης, ο οποίος άσκησε ασφυκτικό έλεγχο στον Τύπο. Το απριλιανό καθεστώς έκλεισε τις αριστερές εφημερίδες, όπως η *Αυγή* και η *Δημοκρατική Αλλαγή*, ενώ η *Καθημερινή*, η *Μεσημβρινή* της Ελένης Βλάχου και η *Ελευθερία* του Πάνου Κόκκα ανέστειλαν τη λειτουργία τους, ως αντίδραση στην επιβολή της λογοκρισίας στη δικτατορία. Οι εφημερίδες που συνέχισαν να λειτουργούν κατά τη διάρκεια της Χούντας και έλαβαν σαφή φιλοχουντική τοποθέτηση, ήταν η *Εστία* της οικογένειας Κύρου, ο *Ελεύθερος Κόσμος* του Σάββα Κωνσταντόπουλου, η *Νέα Πολιτεία* και η *Ακρόπολις*.

Abstract

The Cyprus problem is a bilateral and at the same time an international issue, for which a lot of diplomatic capitals has been devoted to the solution, starting with the United Nations, ending in the Athens-Nicosia-Ankara triangle. It could well be described as the "Waterloo of Endurance" of the Greek nationalist right, as well as the Greek foreign policy of the post-war period of 1950-1974 with the main policy being the dictatorship of the 1967 Colonels, whose tragic consequences are still being paid by the Cypriot people today. Proof of the naivete with which the dictatorial regime of Greece approached Greece's foreign policy were the problems of Greek-Turkish relations, as well as the Cyprus problem, which was dominated by the view that it could be resolved in the "sincere" NATO framework approach, which did not take place due to the Turkish invasion in Cyprus.

During the dictatorship, propaganda, and especially the press, played a decisive role. At the beginning of the coup, the newspapers of the time were operating under strangled censorship, and critical comments against him were scandalized, or even punished with severe penalties. The multitude of affable newspapers was required to reproduce itself in the dictatorship's official communications, for which specific specifications were in force, even at the point of publication of the papers. Reprinting of selected extracts of the foreign type, which were favorable to the dictatorship, was a repetitive tactic. In 1969, preventive censorship turned into a repressive one, and in 1973 the situation worsened when Dimitrios Ioannides, who took over the press, took over the government. The April regime shut down left-wing newspapers such as *Avgi* and *Dimokratiki Allagi*, while the *Kathimerini*, Eleni Vlachou's *Mesimvrini* and Panos Kokkas' *Eleftheria* suspended their operation in response to the imposition of censorship on the dictatorship. The newspapers that continued to operate during the dictatorship and received a clear, loving attitude were *Estia* of the Cyrou family, the Savvas Constantopoulos' *Eleftheros Kosmos*, *Nea Politeia* and *Acropolis*.